

תלמודו בידו

דף כז עמוד ב

א] האם מותר למכור בית הכנסת של רבים לאדם יחיד ?

ב] משכן לזה את שדהו כך שאם לא יפרע חובו עד יום פלוני יהיה השדה קנוי למלוה מעכשיו, האם המלוה אוכל פירות בינתיים ?

ג] האם מותר למכור את בית הכנסת ממכר עולם ?

ד] האם מותר להשתין בזמן ובמקום שמתפלל ?

א] חכמים: מותר.

ר' מאיר: אסור. מפני שמורידו מקדושתו, שעכשיו אין אומרים בו דבר שבקדושה. אך מותר למכור בית הכנסת של עיר גדולה, כדי לקנות בעיר קטנה.

ב] חכמים: אינו אוכל, כיון שאם הלוח יפרע את החוב הרי אכילת הפירות היא ריבית. ר' יהודה: מותר. לר' יוחנן, משום שצד אחד [ספק] בריבית מותר. לרבא, כיון שאם הלוח יפרע החוב ישלם המלוה דמי הפירות שאכל.

ג] ר' מאיר: ימכרו על מנת שיוכלו לחזור לקנותו, שלא יראה כאילו אינו שוה בעיניהם. וכשבני העיר חוזרים ממכירת בית כנסת, אין דיור הקונה כריבית. לר' יוחנן, כי זה ספק ריבית. לרבא, כיון שהקונה משלם דמי שימוש.

חכמים: מוכרים ממכר עולם, ואף לצרכי חול. מלבד מתשמישי בזיון הללו: מרחץ. בית עיבוד עורות. בית הטבילה. בית מי רגלים ובית הכביסה. ר' יהודה: מוכרים סתם לשם חצר, והלוקח יעשה בו מה שירצה, אפילו הדברים הנ"ל.

ד] 1. המתפלל, ישהה כדי הילוך ארבע אמות לפני שישתין, כי תפלתו סדורה בפיו. ומותר להשתין במקום שהוא מתפלל בו.

2. המשתין, כשמסיים ישהה כשיעור הילוך ד' אמות, כדי שיצאו כל הניצוצות ולא יטנפו בגדיו. וכן צריך להרחיק ארבע אמות ממי הרגלים, ומתפלל.